

Akademisyenlerin Değerlendirilmesinde Eğitim-Öğretim Becerilerinin Önemi

The Importance of Teaching Skills in the Evaluation of Academics

Mehmet Çetin

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Fen Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, Konya, Türkiye

Özet

Bu görüş yazısı, üniversitelerin araştırma ve eğitim-öğretim misyonlarının birbiriyle iç içe olduğunu ve eğitim-öğretim becerilerinin akademik kariyer değerlendirmelerinde daha fazla ön plana çıkması gerektiğini vurgulamaktadır. Araştırma faaliyetleri eğitimi daha dinamik hale getirirken, canlı bir sınıf ortamı araştırmacıyı besler ve yeni fikirlerin gelişmesine katkıda bulunur. Böylece, iki faaliyet birbirleriyle bir sinerji yaratır. Öğrencilerin bilim insanlarıyla doğrudan etkileşimi, onların bilimsel düşünme becerilerini geliştirir ve gelecekteki bilim insanı ihtiyacını karşılamada önemli bir rol oynar. Ayrıca akademisyenler, toplumu ileriye taşımakla yükümlüdürler ve bu görevi en etkili şekilde sınıf ortamında yerine getirirler. Sınıf, öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve yaratıcılık gibi becerilerini geliştirmeleri için bir platform sunar. Kaliteli bir öğretim süreci ise akademisyenlerin karmaşık bilgileri daha basit ve anlaşılır bir şekilde aktarabilme yeteneğini geliştirir ve böylece araştırma sonuçlarının daha geniş kitlelere etkili bir şekilde sunulmasını sağlar. Sonuç olarak, eğitim-öğretim faaliyetlerinin akademik değerlendirmelerde daha merkezi bir rol oynaması gerektiği belirtilmekte, bu yaklaşımın hem öğrenci başarısını hem de akademik ve toplumsal gelişmeyi destekleyeceği savunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akademisyen Değerlendirmesi, Bilimsel Gelişim, Eğitim

Abstract

This opinion piece emphasizes that the research and teaching missions of universities are intertwined and that teaching skills should play a more prominent role in academic career evaluations. Research activities make education more dynamic, while a lively classroom environment nourishes researchers and contributes to the development of new ideas. Thus, the two activities create a synergy with each other. Students' direct interaction with scientists enhances their scientific thinking skills and plays an important role in meeting the need for future scientists. Additionally, academics are responsible for advancing society, and they fulfill this duty most effectively in the classroom environment. The classroom provides a platform for students to develop skills such as critical thinking, problem-solving, and creativity. A quality teaching process enhances academics' ability to convey complex information in a simple and understandable way, enabling research results to be effectively presented to a wider audience. In conclusion, it is stated that teaching activities should play a more central role in academic evaluations, and this approach is argued to support both student success and academic and societal development.

Keywords: Academic Evaluation, Education, Scientific Development

Üniversiteler iki ana misyonu yerine getirir: araştırma yapmak ve eğitim-öğretim sağlamak. Bu iki görev birbiriyle sıkı sıkıya bağlantılıdır ve bir sinerji yaratabilir (Carte & Califf 2024; Gebru, 2023; Horta ve ark, 2012). Araştırma faaliyetleri eğitimi daha canlı ve güncel kılarken öğrencilerin aktif rol aldığı bir sınıf ortamında gelen sorular ve bakış açıları araştırmacıları entelektüel anlamda besleyerek yeni fikirlerin oluşmasına katkıda bulunabilir. Ancak günümüzde, akademisyenlerin

değerlendirilmesinde ve atanma kriterlerinde eğitim-öğretim becerilerinin genellikle yeterince dikkate alınmadığı gözlemlenmektedir (Green, 2008). Şu unutulmamalıdır ki kaliteli bir eğitim ortamı üniversitenin olmazsa olmazıdır ve akıl ve bilim toplumu yalnız böyle bir eğitimle yükselebilir. Dolayısıyla bu makalede, eğitim-öğretim becerilerinin akademik kariyer kriterlerinde daha merkezi bir yere sahip olması gerektiği düşünülmektedir.

İletişim / Correspondence:

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Çetin
Necmettin Erbakan Üniversitesi,
Fen Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve
Genetik Bölümü, Konya / Türkiye
e-posta: mehmet.cetin@erbakan.edu.tr

Yükseköğretim Dergisi / TÜBA Higher Education Research/Review (TÜBA-HER), 15(3), 605-608. © 2025 TÜBA
Geliş tarihi / Received: Ağustos / August 7, 2024; Kabul tarihi / Accepted: Mart / March 4, 2025

Bu makalenin atıf künyesi / How to cite this article: Çetin, M. (2025). Akademisyenlerin değerlendirilmesinde eğitim-öğretim becerilerinin önemi. *Yükseköğretim Dergisi*, 15(3), 605-608. <https://doi.org/10.53478/yuksekogretim.1529511>

ORCID: M. Çetin: 0009-0009-7907-8575

Öğrenci üniversitenin kalbidir; o akademik kurumların varlığını ve misyonunu anlamlandırır. Üniversiteler yalnızca bilgi üretmekle kalmaz; aynı zamanda öğrencilere bu bilgiye nasıl ulaşılacağını, ve hayatlarına nasıl aktarılacağını öğretir. Öğrenciler, aldıkları eğitim ve edindikleri değerlerle geleceğin bilim insanları, düşünürleri ve liderleri olarak yetişirken, aynı zamanda üniversitenin dinamik yapısını ve kültürünü beslerler. Bu nedenle üniversitelerin gerçek başarısı, öğrencilerinin gelişimi ve potansiyellerini gerçekleştirmeleri ile ölçülür, ölçülmelidir.

Sınıf, bilginin topluma yayıldığı ve yeşerdiği bir ortamdır. Öğrenciler kaliteli bir sınıf ortamında bir bilim insanıyla direk temas ederek bilime ilgi duymaya başlar ve kendi meraklarını keşfederler. Böylece eleştirel düşünme, yaratıcılık, problem çözme gibi becerileri gelişir ve aklın ve bilimin yolunu öğrenirler. Diğer taraftan bilimci de aslında bir öğrenci gibidir, zira bilim de özünde bir öğrenme faaliyetidir (Horta ve ark., 2012). Dersi anlatan hoca eğitim sürecinde kendi eksiklerini farkederek, ve konuyu daha derinlemesine düşünme fırsatı bulur. “Bir şeyi öğrenmenin en iyi yolu, onu öğretmektir” sözü bu sürecin etkisini vurgular gibidir ve deneyimle sabittir.

Konun özü belki şudur. Bilimcinin ve öğrencinin sahip olması gereken değerler ve beceriler birdir. Nedir bunlar? Sırf bilgi sahibi olmak değil, bilgiye ulaşma becerisine sahip olmak; ezberlemek değil düşünmek; itaat değil sorgulamak... Dersi anlatan hoca öğrencilere en iyi bu yönüyle örnek olabilir, onları bu değerlerle yetiştirebilir. Buna literatürde aktif öğrenme de denilmektedir (Bonwell & Eison, 1991) ve Ibn-i Haldun’un şu sözünü akla getirir; “İlim bir kuyu, tartışma ise onun kovası gibidir”.

Eğitim becerisi eksik olan bir akademisyenin, kendi araştırma grubundaki öğrencilere rehberlik etmesi ve onları yetiştirmesi de zor olacaktır. Bilgi ne kadar çok olursa olsun, bunu etkili bir şekilde aktarabilmek ayrı bir beceri gerektirir. Öğrencilerin gelişimi, ancak onları motive edebilen ve bireysel potansiyelleri doğrultusunda yönlendirebilen bir liderle mümkündür.

Ayrıca, akademisyenler toplumu ileri taşımakla görevlidir ve bunun için etkili iletişim becerilerine sahip olmaları gereklidir. Öğretim süreci akademisyenlerin karmaşık bilgileri sade ve etkileyici bir şekilde aktarabilme becerilerini geliştirir (Barbolini, 2022). Bu beceri sayesinde üretilen bilgi toplumun farklı kesimleri ile daha rahat paylaşılabilir. Bu, bilginin ve bilimcinin toplum gözündeki değerini artıracak ve bilgi toplumunun inşasına katkıda bulunacaktır. (Pee & Vululleh, 2020, Vălimaa & Hoffman, 2008).

Sonuç olarak, üniversitelerin temel misyonlarından biri olan eğitim-öğretim, akademisyenlerin değerlendirilmesinde ve atanmasında merkezi bir rol oynamalıdır. Bu yaklaşım öğrenci başarısını, üniversitenin verimliliğini ve toplumsal gelişmeyi destekleyecektir (Gebru, 2023). Bunun için

önerilen çözümler akademik kurumlar tarafından eğitim konulu çalıştayların düzenlenmesi, bu kültürün teşvik edilmesi, ve atanma kriterlerinde eğitim performansına daha fazla puan verilmesi şeklindedir. Bu çalıştaylar, öğretim üyelerine pedagojik bilgiler, ders verme yöntemleri, öğrenci psikolojisi konularında bilgi sağlamalıdır. Özellikle yeni başlayan akademisyenlere veya asistanlara bu tür eğitimlerin verilmesi büyük fayda sağlayabilir. Bu tür bir kültürel değişim, eğitimde kalitenin yükselmesine, genel akademik atmosferin gelişmesine, ve uzun vadede ülkenin insan kalitesinin yükselmesine yardımcı olacaktır.

Extended Abstract

The Importance of Teaching Skills in the Evaluation of Academics

Universities have two main missions: conducting research and providing education. These two missions are deeply interconnected and can create a powerful synergy (Carte & Califf, 2024; Gebru, 2023; Horta et al., 2012). Research activities keep education dynamic and up to date, while questions and perspectives from students enrich researchers intellectually, fostering new ideas. However, in modern academia, teaching skills are often undervalued in evaluation and promotion criteria (Green, 2008). Yet, a high-quality educational environment is indispensable for universities, as only through such education can a society of reason and science flourish. Therefore, this paper argues that teaching competence should play a more central role in academic career assessments.

Students are the heart of the university, giving meaning to its existence and mission. Universities not only generate knowledge but also teach students how to access and apply it. Through education and values, students become the future's scientists, thinkers, and leaders, contributing to the vitality and culture of the university. Thus, the true success of a university should be measured by its students' development and realization of their potential.

The classroom is where knowledge spreads and takes root. In a stimulating learning environment, students engage directly with scientists, develop curiosity, and cultivate critical thinking, creativity, and problem-solving skills. Meanwhile, the scientist—as a lifelong learner—deepens their understanding through teaching. The saying “the best way to learn is to teach” captures this reciprocal process.

At its core, both scientists and students must share the same essential values: not merely possessing knowledge but knowing how to reach it; not memorizing but thinking; not obeying but questioning. Teachers best embody these qualities through example, fostering active learning (Bonwell & Eison, 1991). As Ibn-i Haldun said, “Knowledge is a well, and discussion is its bucket.”

An academic without strong teaching skills will struggle to guide and mentor students in research. No matter how vast one's knowledge is, effectively communicating it is a distinct skill. True growth in students occurs under a leader who can inspire and nurture their individual potential.

Furthermore, academics play a vital role in advancing society, which requires strong communication skills. Teaching enhances their ability to convey complex ideas clearly and engagingly (Barbolini, 2022), making scientific knowledge more accessible to the public and strengthening the societal value of science (Pee & Vululleh, 2020; Välimaa & Hoffman, 2008).

In conclusion, teaching—one of the core missions of universities—should hold a central place in academic evaluations and promotions. This shift would enhance student success, institutional productivity, and societal progress (Gebru, 2023). Proposed actions include organizing pedagogy-focused workshops, rewarding teaching performance in hiring criteria, and offering educational training—especially for new academics. Such a cultural transformation would raise teaching quality, enrich the academic atmosphere, and ultimately improve the nation's intellectual and human capital.

Kaynakça

- Barbolini, N. (2022). Bringing science communication skills into the university classroom and back out again: What do palaeoscience educators think? *Frontiers in Education*, 7. <https://doi.org/10.3389/educ.2022.852122>
- Bonwell, C. C. & Eison, J. A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. 1991 ASHE-ERIC Higher Education Reports. ERIC Clearinghouse on Higher Education, The George Washington University. <https://eric.ed.gov/?id=ED336049>
- Carte, T. & Califf, M. E. (2024). Searching for synergy between research and teaching. *Journal of Information Technology Case and Application Research*, 26(3), 264–270. <https://doi.org/10.1080/15228053.2024.2333131>
- Fleming, R. S. (2023). Effective Teaching Skills. In R. S. Fleming (Ed.), *Preparing for a Successful Faculty Career: Achieving Career Excellence as a Faculty Member* (pp. 55–57). Springer Nature Switzerland. https://doi.org/10.1007/978-3-031-50161-6_12
- Gebru, M. G. (2023). Perspective chapter: Complementarities of teaching and research on higher education. In Higher Education—Reflections From the Field—Volume 2. IntechOpen. <https://doi.org/10.5772/intechopen.109456>
- Green, R. G. (2008). Tenure and promotion decisions: The relative importance of teaching, scholarship, and service. *Journal of Social Work Education*, 44(2), 117–128. <https://doi.org/10.5175/JSWE.2008.200700003>
- Horta, H., Dautel, V. & Veloso, F. M. (2012). An output perspective on the teaching–research nexus: An analysis focusing on the United States higher education system. *Studies in Higher Education*, 37(2), 171–187. <https://doi.org/10.1080/03075079.2010.503268>
- Pee, S. & Vululleh, N. (2020). Role of universities in transforming society: Challenges and practices. In E. Sengupta, P. Blesinger, & C. Mahoney (Ed.), *International Perspectives on Policies, Practices & Pedagogies for Promoting Social Responsibility in Higher Education* (Vol. 32, pp. 67–79). Emerald Publishing Limited. <https://doi.org/10.1108/S2055-364120200000032005>
- E. Sengupta, P. Blesinger, & C. Mahoney (Ed.). *International Perspectives on Policies, Practices & Pedagogies for Promoting Social Responsibility in Higher Education* (Vol. 32, pp. 67–79). Emerald Publishing Limited. <https://doi.org/10.1108/S2055-364120200000032005>
- Välilmaa, J. & Hoffman, D. (2008). Knowledge society discourse and higher education. *Higher Education*, 56(3), 265–285. <https://doi.org/10.1007/s10734-008-9123-7>

Bu makale Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 4.0 Unported (CC BY-NC-ND 4.0) Lisansı standartlarında; kaynak olarak gösterilmesi koşuluyla, ticari kullanım amacı ve içerik değişikliği dışında kalan tüm kullanım (çevrimiçi bağlantı verme, kopyalama, baskı alma, herhangi bir fiziksel ortamda çoğaltma ve dağıtma vb.) haklarıyla açık erişim olarak yayımlanmaktadır. / *This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 4.0 Unported (CC BY-NC-ND 4.0) License, which permits non-commercial reuse, distribution and reproduction in any medium, without any changing, provided the original work is properly cited.*

Yayıncı Notu: Yayıncı kuruluş olarak Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) bu makalede ortaya konan görüşlere katılmak zorunda değildir; olası ticari ürün, marka ya da kuruluşlarla ilgili ifadelerin içerikte bulunması yayıncının onayladığı ve güvence verdiği anlamına gelmez. Yayıncının bilimsel ve yasal sorumlulukları yazar(lar)ına aittir. TÜBA, yayınlanan haritalar ve yazarların kurumsal bağlantıları ile ilgili yargı yetkisine ilişkin iddialar konusunda tarafsızdır. / *Publisher's Note: The content of this publication does not necessarily reflect the views or policies of the publisher; nor does any mention of trade names, commercial products, or organizations imply endorsement by Turkish Academy of Sciences (TÜBA). Scientific and legal responsibilities of published manuscript belong to their author(s). TÜBA remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations.*